

(Van) televisiekijken kun je leren

Nu onze dochter bijna 1 jaar is, heeft ze steeds meer interesse in foto's en filmpjes. Ze wordt vrolijk als ze haar vader ziet tijdens videobellen en er verschijnt een glimlach op haar gezicht als we fotos laten zien van haar opa's en oma's. Op de momenten dat de televisie even aan staat en ze nog niet wil slapen (...), lijkt ze met veel interesse naar het scherm te kijken. Hoewel kinderen al wel personen kunnen herkennen op beeld, weet ik dat er weinig bewijs is dat ze vóór hun tweede al echt iets kunnen leren van televisieprogramma's en filmpjes. Daarna blijven ze tot een jaar of 3/4 nog moeite hebben met het maken van de koppeling tussen beeld en werkelijkheid, wat het leren van televisieprogramma's en filmpjes moeilijk maakt.

Om hier meer over te weten las ik *'Cognitive development in digital contexts'*. Daarin staat dat je vanaf ongeveer het tweede levensjaar kinderen kunt helpen om meer van televisieprogramma's en filmpjes te leren. In [het hoofdstuk 'Early digital literacy: learning to watch, watching to learn'](#) worden drie strategieën beschreven die je als ouder kunt inzetten als je samen met je kind naar televisie of filmpjes kijkt.

Allereerst kun je de aandacht van je kind sturen naar de belangrijkste informatie. Dit doe je eigenlijk al door mee te kijken en mee te doen en praten met wat er op beeld gebeurt ('Kijk, er liggen drie koekjes op tafel en hij eet er twee op'; 'Hij heeft een rode, een groene en een gele ballon').

Ten tweede kun je de kennis van je kind ondersteunen door de werkelijkheid en wat je op televisie ziet aan elkaar te koppelen en vragen te stellen over wat er te zien is ('Kijk, die hebben wij ook! [terwijl je hetzelfde voorwerp laat zien als op televisie]; 'Waarom is hij nu zo verdrietig denk je?'). Tot slot kun je als ouder je kind 'sociale feedback' geven tijdens het kijken, doordat je, in tegenstelling tot de personages op televisie, persoonlijk kunt reageren op wat je kind zegt en doet ('Wauw, je kon meetellen tot 8!').

Samengevat gaat het er dus om dat je als ouder zorgt voor interactie met je kind door vragen te stellen over wat er in het programma of filmpje gebeurt, situaties na te bespreken en door je kind te stimuleren actief mee te doen met het programma zoals meetellen, meedansen en meezingen.

Door het toepassen van de drie mechanismen (aandacht sturen, ondersteunen van kennis en sociale feedback geven), wordt je kind geholpen bij het maken van de koppeling tussen beeld en werkelijkheid en kan je kind meer leren van (educatieve) programma's en filmpjes. Daarnaast is het natuurlijk ook gewoon heel gezellig om af en toe samen op de bank te kruipen, te genieten van een vrolijk programma en van je kind dat er helemaal in op gaat. Ik zelf kijk stiekem best wel uit naar deze (leerzame) momentjes van gezelligheid samen!

In onze [trainingen 'Haal meer uit media'](#), bespreken we met pedagogisch medewerkers en leerkrachten in de onderbouw hoe zij kinderen kunnen ondersteunen bij het leren van digitale media zoals televisie/ film, apps en geanimeerde prentenboeken

[Hester Heerdink](#) is trainer bij Kind & Media. Ook werkt zij als adviseur bij Sardes. Zij houdt zich onder andere bezig met thema's als mediaopvoeding, schakelklassen, ouderbetrokkenheid en voor- en vroegschoolse educatie.